

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci odsúdeného **J. B. pre prečin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b//Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 19. júla 2011 v Bratislave sťažnosť odsúdeného J. B., ktorú podal proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 7. júna 2011, sp. zn. BB - 4 Tš 29/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo 7. júna 2011, sp. zn. BB - 4 Tš 29/2006, rozhodol, že odsúdený J. B. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil, a preto podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vykoná trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 11. februára 2008, sp. zn. BB - 4 Tš 29/2006, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2008, sp. zn. 1 Toš 2/2008, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Zároveň rozhodol, že J. B. sa podľa § 52 ods. 5 Trestného zákona z dôvodu § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený J. B., ktorú aj podrobne písomne zdôvodnil.

Uviedol, že si je vedomý, že v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa dopustil trestnej činnosti, ale stalo sa to kvôli jeho družke, ktorá hrala na automatoch, našla si priateľa a nestarala sa o deti. On chcel družkinmu priateľovi len dohovoriť, a preto ho išiel navštíviť. Bol v nesprávnom čase na nesprávnom mieste.

V dôvodoch sťažnosti ďalej udáva, že je slušný človek, stará sa o deti, chce sa s nimi presťahovať k rodičom, a preto žiada, aby nemusel nastúpiť výkon trestu, aj keď porušil podmienky podmiennečného odsúdenia.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného J. B. nie je dôvodná.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil, inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že odsúdenému J. B. začala plynúť skúšobná doba podmiennečného odsúdenia 19. júna 2008 a mala plynúť päť rokov, teda do 19. júna 2013. Počas skúšobnej doby bola odsúdenému uložená aj povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonanú probačným a mediačným úradníkom a bola mu uložená aj povinnosť preukazovať uchádzanie sa o zamestnanie a povinnosť zaplatiť matke A. B. dlžné výživné.

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 5. apríla 2011, sp. zn. 1T 35/2010, bol J. B. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Skutok spáchal 5. februára 2010, teda počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Odsúdený B. výkon trestu nastúpil 20. apríla 2011.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že do rozporu so zákonom sa dostal už štyrikrát.

Z uvedeného je zrejmé, že odsúdený B. nevyhovel podmienkam, ktoré bol povinný plniť počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. V skúšobnej dobe mal spôsobom svojho života preukázať, že účel trestu spočívajúci v prevýchove páchatel'a je možné splniť aj trestom bez obmedzenia jeho osobnej slobody. Odsúdený B. sa však počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil ďalšej trestnej činnosti. Už v minulosti mu boli trikrát po sebe ukladané podmiennečné tresty, teda tresty nespojené s obmedzením osobnej slobody, ktoré zjavne zákonom požadovaný účel trestu nesplnili, pretože odsúdený B. sa trestnej činnosti dopúšťa stále.

Rozhodnutie prvostupňového súdu, že sa odsúdený B. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest vo výmere tri roky, ktorého výkon mal najskôr podmiennečne odložený, vykoná, je preto zákonné a správne.

V súlade so zákonom je i výrok o spôsobe výkonu tohto trestu, v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnostný súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného J. B. preto ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová